

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาหนี้บัตรเครดิตของคนเจนวายในจังหวัดนครปฐม
FACTORS OF AFFECTING CREDIT CARD DEBT OF GENERATION Y
IN NAKHONPATHOM PROVINCE

อัญชลี เกียรติเฝ้าพันธ์¹

ธนา สมพรเสริม²

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้บัตรเครดิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาหนี้บัตรเครดิตของคนเจนวายในจังหวัดนครปฐม โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นคนเจนวายในจังหวัดนครปฐม จำนวน 400 ราย โดยแบ่งเป็นคนเจนวายที่มีปัญหาหนี้บัตรเครดิต จำนวน 200 รายและเป็นคนเจนวายที่ไม่มีปัญหาหนี้บัตรเครดิต จำนวน 200 ราย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา การทดสอบ Chi-square และใช้สมการถดถอยแบบ Binary Logistic Regression ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการศึกษา พฤติกรรมที่มีผลต่อการเกิดปัญหาหนี้บัตรเครดิตของคนเจนวายในจังหวัดนครปฐม โดยวิธี Chi-square พบว่า พฤติกรรมการใช้บัตรเครดิตที่ก่อให้เกิดปัญหาหนี้บัตรเครดิต ณ ระดับนัยสำคัญสถิติ 0.05 ได้แก่ จำนวนบัตรเครดิต จุดประสงค์ในการใช้บัตรเครดิต ระดับยอดบัญชีบัตรเครดิต ช่องทางการชำระเงิน วิธีการชำระเงิน ผู้ที่มีอิทธิพลในการใช้บัตรเครดิตและเหตุผลในการใช้บัตรเครดิตมีความสัมพันธ์กับการเกิดปัญหาหนี้บัตรเครดิตของคนเจนวาย

ในส่วนของการวิเคราะห์ด้านปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาหนี้บัตรเครดิตของคนเจนวายในจังหวัดนครปฐม ทั้ง 3 แห่ง คือ ปัจจัยด้านลูกหนี้ ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก มีตัวแปรที่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาหนี้ที่แตกต่างกัน โดยตัวแปรในด้านปัจจัยด้านลูกหนี้ ได้แก่

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา สามารถนำมาใช้ในการพิจารณาการอนุมัติวงเงินบัตรเครดิต โดยควรพิจารณาถึงปัจจัยที่มีความสำคัญ ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา อาชีพ อย่างรอบคอบ เพื่อลดความเสี่ยงและป้องกันการเกิดปัญหาหนี้บัตรเครดิต ตลอดจนเพื่อความมั่นใจในการตัดสินใจเลือกลูกหนี้ที่มีคุณภาพ

คำสำคัญ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นหนี้, บัตรเครดิต, ปัญหาหนี้

Abstract

The purpose of this study was to investigate the behavior of credit card usage and factors affecting the credit card debt of the people in Nakhon Pathom province. The primary data from the questionnaire of the sample 400 Gen-Y people has credit card problem in the Nakhon Pathom area. The sample consisted of 200 credit card debtors and 200 credit card non-debtors. Data were analyzed by using descriptive statistics, chi-square test and binary logistic regression at 0.05 significant level.

The result of study the behavior of credit card debt in Gen-Y people in Nakhon Pathom province by Chi-square method found the behavior of credit usage run up debt problem at 0.05 level of significance, including amount of credit card, purpose of credit card usage. Limit of balance usage, the payment method , eligible people for use the credit card and the reason for using the credit card is related to the problem of credit card usage of Gen-Y people. The analysis of the factors that caused credit card debt of the Gen-Y people in the province of Nakhon Pathom showed the three factor are factor of debtors, internal factors and external factors. There are variables that affect different debtors problems

The suggestion from study can be used to consider credit card authorization. By considered important factor such as average income per month, Education, Career for decrease the risk and prevent credit card problems. To ensure the quality of the debtor.

Keyword Factors Affecting Debt, Credit Card, Debt Problems

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีระบบเศรษฐกิจที่มีการพึ่งพาธนาคารพาณิชย์เป็นหลัก (Bank based economy) ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวกลางทางการเงินในการให้สินเชื่อบุคคลหรือสินเชื่อไม่มีหลักทรัพย์หรือบุคคลค้าประกัน ประกอบกับการได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมจากนอกประเทศทำให้การใช้จ่ายเพื่ออุปโภคบริโภคขยายตัวได้อย่างรวดเร็วจึงทำให้บัตรเครดิตเข้ามามีบทบาทสำคัญในการเป็นสื่อกลางแทนเงินสดและได้เข้ามามีอิทธิพลทำให้รูปแบบการบริโภคเปลี่ยนไปตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จึงทำให้เกิดผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายของลูกค้ายกยี่สิบบัตรเครดิตเป็นอย่างมากก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ซื้อมาก่อนผ่อนทีหลัง ทำให้ผู้ถือบัตรขาดความระมัดระวังในการใช้จ่าย ขาดการวางแผน จึงทำให้เกิดปัญหาหนี้บัตรเครดิตส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวม

ปัญหาการค้างชำระหนี้บัตรเครดิตมียอดค้างชำระหนี้สูงถึง 11.71 พันล้านบาท เป็นสัดส่วนของคนเจนวายร้อยละ 48 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีปริมาณมากที่สุดและมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเป็นหนี้บัตรเครดิตของผู้ถือบัตรเครดิต ของกลุ่มคนเจนวายในจังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดปัญหาหนี้บัตรเครดิตของกลุ่มคนเจนวายในจังหวัดนครปฐม

ขอบเขตงานวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ศึกษาเฉพาะผู้ที่ถือบัตรเครดิตของกลุ่มคนเจนวาย ในจังหวัดนครปฐมระยะเวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561 ถึง 30 เมษายน พ.ศ.2561

เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาหนี้บัตรเครดิต
หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ตามความหมาย คือ หนี้ที่มีปัญหาในการชำระดอกเบี้ยหรือเงินต้นเกิน 3 เดือน นับแต่วันถึงกำหนดชำระ หรือที่เรียกกันว่าหนี้เสียหรือหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งเกิดจากลูกหนี้เงินกู้

ของสถาบันการเงินต่างๆ ไม่สามารถที่จะชำระดอกเบี้ยและเงินต้นให้กับสถาบันการเงินที่ปล่อยให้กู้เป็นระยะเวลาเกินกว่า 3 เดือนขึ้นไป

2. ปัจจัยของปัญหาหนี้บัตรเครดิต

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการค้างชำระหนี้จากการปล่อยสินเชื่อให้กับลูกค้า ส่วนใหญ่แล้วเกิดจาก

2.1 ปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้หากเกิดการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลกระทบต่อลูกหนี้ เช่น ภาวะเศรษฐกิจ จัดว่าเป็นปัญหาสำคัญในการประกอบธุรกิจ หากภาวะเศรษฐกิจดี และเจริญรุ่งเรือง จะส่งผลให้ธุรกิจมีการขยายตัวและประสบผลสำเร็จไปด้วยดี หากภาวะเศรษฐกิจซบเซาหรือตกต่ำจะทำให้เกิดการชะลอตัวด้านการลงทุน ทำให้บางธุรกิจประสบปัญหาตามไปด้วย อุบัติภัยหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม พายุ ฯลฯ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อรายได้ของลูกหนี้ และส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงความสามารถในการชำระหนี้ค้ำเงินตรา เป็นต้น

2.2 ปัจจัยภายใน เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากสิ่งต่างๆ ภายในธนาคารเอง เช่น การเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย การประมาณราคาหลักประกันที่ไม่เหมาะสม คุณสมบัติของพนักงานอำนวยความสะดวกติดตามควบคุมและเร่งรัดหนี้ของธนาคารไม่ต่อเนื่อง การปล่อยสินเชื่อโดยไม่กลั่นกรองให้ดี โดยเน้นความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างลูกค้าและผู้จัดการตลอดจนพนักงานสินเชื่อ รวมทั้งเงื่อนไขการชำระหนี้ของลูกค้าไม่ชัดเจน

2.3 ปัจจัยหรือปัญหาที่เกิดจากตัวลูกหนี้เอง เช่น ลูกหนี้ใช้เงินที่ธนาคารให้กู้ยืมไปผิดวัตถุประสงค์ของการกู้ยืม การใช้จ่ายของลูกหนี้ฟุ่มเฟือย มีหนี้สินกับบุคคลภายนอกมากเกินไป ทำการค้างหนี้ การเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารงาน การทุจริต การเจ็บป่วย การได้รับอุบัติเหตุของผู้บริหารหรือทีมงาน การรวมหนี้เพื่อรอชำระหนี้ที่เดียว แม้จะมีการเสียค่าปรับก็ยอม เกิดจากมีเหตุผลปกติในส่วนลูกหนี้ เช่น ตาย ย้ายถิ่นที่อยู่ ติดคุก บวชไม่สึก ทูพพลภาพ ป่วยเรื้อรัง แลวกลจริต การมีค่าใช้จ่ายที่ฉุกเฉินเกิดขึ้นในครอบครัว ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร มีเจตนาบิดพลิ้ว ถูกบุคคลภายนอกดำเนินคดี และยึดทรัพย์ขายทอดตลาด

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัทมา คูทอง. (2558) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารออมสิน: กรณีศึกษาธนาคารออมสิน เขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของลูกหนี้สินเชื่อธนาคารออมสินและปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารออมสิน เขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากระบบงานสินเชื่อของธนาคารออมสิน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากลูกหนี้สินเชื่อ จำนวนทั้งสิ้น 400 ราย แบ่งเป็นลูกหนี้ปกติจำนวน 200 ราย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาการทดสอบ Chi – Square และใช้สมการถดถอยแบบ Binary Logistic Regression ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารออมสิน โดยวิธี Chi-Square พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนบุคคลที่อยู่ในความอุปการะ รายได้ต่อเดือนของลูกหนี้ ระยะเวลาในการผ่อนชำระที่เหลือ สัดส่วนเงินผ่อนชำระต่อรายได้ รายจ่ายของลูกหนี้ต่อเดือน สัดส่วนภาระหนี้ที่เหลือต่อวงเงินกู้ ไม่มีความสัมพันธ์กันต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ส่วนผลการศึกษาถึงระดับความสำคัญของปัจจัยต่างๆที่ทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ โดยใช้การทดสอบสมการถดถอยแบบ Binary Logistic Regression ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ปัจจัยที่มีระดับความสำคัญในการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนบุคคลที่อยู่ในความอุปการะ รายได้ต่อเดือนของลูกหนี้ ระยะเวลาในการผ่อนชำระที่เหลือ รายจ่ายของลูกหนี้ต่อเดือน เมื่อพิจารณาจาก Marginal Effects พบว่า หากลูกหนี้มีอายุเพิ่มขึ้น 1 ปี จำทำให้โอกาสที่จะเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลงร้อยละ 42.3 หากลูกหนี้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี เพิ่มขึ้น 1 คน จะทำให้โอกาสที่จะเกิดหนี้ที่ไม่

ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 43.6 หากลูกหนี้มีอาชีพค้าขาย ประกอบกิจการส่วนตัว เพิ่มขึ้น 1 คน จะทำให้โอกาสที่จะเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 38.8 หากลูกหนี้มีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้โอกาสที่จะเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง ร้อยละ 49.8 หากลูกหนี้มีบุคคลที่อยู่ในอุปการะเพิ่มขึ้น 1 คน จะทำให้โอกาสที่จะเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.7 หากลูกหนี้มีระยะเวลาในการผ่อนชำระที่เหลือเพิ่มขึ้น 1 ปี จะทำให้โอกาสที่จะเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 60.3 และหากลูกหนี้มีรายจ่ายต่อเดือนเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้โอกาสเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 50.5

วิธีดำเนินงานวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2523-2540 ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครปฐมที่มีปัญหาหนี้บัตรเครดิตและไม่มีปัญหาหนี้บัตรเครดิต จำนวนทั้งสิ้น 860,246 ราย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่เกิดในช่วง พ.ศ. 2523-2540 หรือกลุ่มคนเจนวาย ในจังหวัดนครปฐม ซึ่งจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการคำนวณตามสูตรของ Yamanc Taro ด้วยความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนได้ไม่เกินร้อยละ 5

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด เป็นคำถามประเภทปลายปิด สำหรับแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับกลุ่มตัวอย่างคนเจนวายที่มีปัญหาหนี้บัตรเครดิต จำนวน 200 ชุด

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับกลุ่มตัวอย่างคนเจนวายที่ไม่มีปัญหาหนี้บัตรเครดิต จำนวน 200 ชุด

3. วิธีเก็บข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ใช้การวิจัยแบบเชิงสำรวจ (Survey) ซึ่งมีการรวบรวมข้อมูลจาก 2 แหล่งดังนี้

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหาหนี้บัตรเครดิตและไม่มีปัญหาหนี้บัตรเครดิตในจังหวัดนครปฐม โดยผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามด้วยตัวเองตามอำเภอต่างๆในจังหวัดนครปฐม ช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลอยู่ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน พ.ศ. 2561

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากบทความ การค้นข้อมูลจากเว็บไซต์ของธนาคารแห่งประเทศไทยและเว็บไซต์อื่นๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้อมูลทั้งหมดถูกนำมาใช้เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการทำวิจัยในครั้งนี้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด 400 ชุด แบ่งเป็นผู้ที่มีปัญหาหนี้บัตรเครดิต จำนวน 200 ชุดและผู้ที่ไม่ปัญหาหนี้บัตรเครดิต จำนวน 200 ชุด ในจังหวัดนครปฐม มาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับและใช้เฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์เท่านั้น จากนั้นนำแบบสอบถามทั้งหมดที่ตรวจสอบแล้วมาบันทึกหาค่าตอบลงในโปรแกรม Microsoft Excel และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ในการคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระด้วยวิธี chi-square รวมถึงทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระว่า

เมื่อคำนึงถึงผลกระทบของตัวแปรอิสระตัวอื่น ปัจจัยตัวใดจะมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามบ้าง โดยใช้การวิเคราะห์ Binary Logistic Regression

สรุปผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีปัญหาหนี้บัตรเครดิตและกลุ่มที่ไม่มีปัญหาหนี้บัตรเครดิต พบว่าสัดส่วนที่มีปัญหาหนี้บัตรเครดิตมากที่สุดของคนจนรายเป็นเพศหญิง ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัท มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 15,001-30,000 บาท

ผลการทดสอบความสัมพันธ์การเกิดปัญหาหนี้บัตรเครดิตกับพฤติกรรมการใช้บัตรเครดิตโดยใช้ Chi-square พบว่า จำนวนบัตรเครดิต จุดประสงค์ในการใช้บัตร ยอดการใช้ผ่านบัตรเครดิตวิธีการชำระเงิน ช่องทางการชำระเงิน เหตุผลการใช้บัตรเครดิต มีความสัมพันธ์กับการเกิดปัญหาหนี้บัตรเครดิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดปัญหาหนี้บัตรเครดิตของคนจนรายในจังหวัดนครปฐม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีปัญหาหนี้บัตรเครดิตและไม่มีปัญหาหนี้บัตรเครดิตแบ่งตามปัจจัยต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อ การเกิดปัญหาหนี้บัตรเครดิตพบว่าปัจจัยด้านลูกหนี้ การถอนเงินสดจากบัตรเครดิต การย้ายถิ่นที่อยู่ การเลิกจ้างงาน การใช้จ่ายฟุ่มเฟือยมีความเห็นที่ไม่แตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ปัจจัยภายในธนาคารในการรับรู้อัตราดอกเบี้ยสูง การได้รับอนุมัติวงเงินบัตรสูงเกินไป การติดตามทวงถามของธนาคารไม่มีประสิทธิภาพ การอำนวยความสะดวกของธนาคารที่ไม่มีการกลั่นกรองที่ดี มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันโดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ปัจจัยภายนอกธนาคาร ภาวะเศรษฐกิจซบเซา ค่านิยมและเทคโนโลยี โปรโมชันทางการตลาดของเจ้าของบัตรและการกระตุ้นเศรษฐกิจจากหน่วยงานภาครัฐ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

1. การศึกษาในส่วนพฤติกรรมของผู้ใช้บัตรเครดิตของกลุ่มคนจนรายยังคงศึกษาเฉพาะบัตรเครดิตของกลุ่มคนจนราย ดังนั้นการศึกษาค้างต่อไปอาจจะเพิ่มเติมในส่วนของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาให้มากขึ้น เช่น กลุ่มคนจนแบบปู้มและกลุ่มคนจนเอ็กซ์

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาหนี้บัตรเครดิต ยังไม่ครอบคลุมในทุกปัจจัยทั้งปัจจัยภายนอก ภายใน และปัจจัยด้านลูกหนี้ เพื่อให้ข้อมูลที่มีความถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น รวมทั้งปัจจัยภายนอกต่างๆที่อาจมีผลกระทบต่อปัญหาหนี้บัตรเครดิต อาทิเช่น ภาวะเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ย ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความครอบคลุมและเพื่อให้ได้แบบจำลองที่มีความสมบูรณ์สามารถอธิบายการเกิดปัญหาหนี้บัตรเครดิตได้อย่างถูกต้องและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- บุปผชาติ ตันตมณีนรัตน์. 2553. **ปัจจัยที่ทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และพฤติกรรมของผู้ที่ก่อหนี้บัตรเครดิต**. การศึกษาค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ปัทมา คูทอง 2558. **ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารออมสิน: กรณีศึกษารณาคารออมสิน เขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- อาริษา โพนนุกูล. 2559. **ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตชำระหนี้บัตรเครดิตสินเชื่อเกษตรกร ธ.ก.ส. สาขาระโนดจังหวัดสงขลา**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขา บริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ชินินทร์ พิทยาวิธ. 2534. **ตลาดเงินในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์ พรินติ้ง กรุ๊ป
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. /2559. การให้บริการบัตรเครดิตแบ่งแยกตามประเภทบัตรเครดิต (Online). www2.bot.or.th/statistics/BOTWEBSTAT.aspx?reportID=757&language=TH, 31 ตุลาคม 2559
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2559.**